

Sygn. akt IV KS 23/20

POSTANOWIENIE

Dnia 6 sierpnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Kozielewicz

w sprawie **J. P. T. i M. T.**
oskarżonych z art. 300 § 2 k.k.
w przedmiocie skargi obrońcy oskarżonych
na wyrok Sądu Okręgowego w R.
z dnia 27 lutego 2020 r., sygn. akt III Ka (...)
uchylający wyrok Sądu Rejonowego w R.
z dnia 11 czerwca 2019 r., sygn. akt II K (...)

postanowił:

**oddalić skargę, a kosztami sądowymi w przedmiocie skargi
obciążyć oskarżonych J. P. T. oraz M. T. w częściach równych.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w R. wyrokiem z dnia 27 lutego 2020 r., sygn. akt III Ka (...), uchylił zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego R. z dnia 11 czerwca 2019 r., sygn. akt II K (...), i temu Sądowi przekazał sprawę J. P. T. oraz M. T. , oskarżonych z art. 300 § 2 k.k., do ponownego rozpoznania. Skargę od powyższego wyroku Sądu Okręgowego w R. , w oparciu o przepis art. 539a § 2 k.p.k., złożył obrońca oskarżonych zarzucając naruszenie art. 437 § 2 k.p.k. polegające na uchyleniu wyroku Sądu I instancji i przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania temu Sądowi, w sytuacji gdy okoliczności wskazane w treści uzasadnienia wyroku Sądu odwoławczego nie generują konieczności wydania orzeczenia kasatoryjnego, albowiem nie ma konieczności przeprowadzenia postępowania dowodowego na nowo w całości, z uzasadnienia zaś wyroku Sądu II instancji nie wynika jednoznacznie, która z przesłanek określonych w art. 437 § 2 k.p.k. była podstawą

uchylenia wyroku Sądu I instancji i przekazania sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Na podstawie art. 539e § 2 k.p.k., skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego w R. i przekazanie przedmiotowej sprawy do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

W pisemnej odpowiedzi na skargę Prokurator Prokuratury Rejonowej w R. wniósł o oddalenie skargi jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga obrońcy oskarżonych J. P. T. i M. T. , nie zasługuje na uwzględnienie.

Podstawą skuteczności nadzwyczajnego środka zaskarżenia uregulowanego w art. 539a § 1 k.p.k. jest wykazanie (po myśli § 3 tego przepisu), że wydanie – na etapie postępowania apelacyjnego – orzeczenia kasatoryjnego naruszało art. 437 k.p.k. [w rzeczywistości chodzi o art. 437 § 2 zdanie drugie k.p.k. – zob. D. Świecki (w:) D. Świecki (red.): Kodeks postępowania karnego. Komentarz do zmian 2016, Warszawa 2016, s. 590] lub też, że przy wydaniu tego orzeczenia wystąpiła bezwzględna przyczyna odwoławcza z art. 439 § 1 k.p.k. Jednocześnie warto przypomnieć, że stosownie do treści art. 437 § 2 k.p.k. uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania może nastąpić wyłącznie w wypadkach wskazanych w art. 439 § 1 k.p.k., art. 454 k.p.k. lub jeżeli jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości.

W niniejszej sprawie Autor skargi wywodzi, że wyłączną podstawą uchylenia wyroku Sądu I instancji przez Sąd Okręgowy w R. , działający jako sąd odwoławczy, była konieczność ponownej wnikliwej analizy i oceny zgromadzonego materiału dowodowego, co nie może stanowić podstawy wydania wyroku kasatoryjnego. Rzecz jednak w tym, że powodami skutkującymi koniecznością przeprowadzenia w tej sprawie przez sąd *meriti* postępowania ponownego jest, co jasno wynika z pisemnych motywów objętego skargą wyroku, potrzeba przeprowadzenia przewodu sądowego w całości, ale też zaistnienie przesłanki z art. 454 k.p.k. Sąd odwoławczy, zgodnie z powołanym przepisem, nie może skazać oskarżonego, który został uniewinniony w pierwszej instancji lub co do którego w pierwszej instancji umorzono postępowanie.

Powyższe uwarunkowania prawne, implikowały konieczność ponownego rozpoznania sprawy w całości przez sąd *a quo*, a zasadności takiego rozstrzygnięcia skarga obrońcy oskarżonych nie podważała.

Z tych względów należało orzec jak w postanowieniu.